

13. tanulmány

„Ímé, újjáteremtek mindent”

Március 23., szombat délután

Isten felfedte, mi történik majd az utolsó időben, hogy egy nép készülhessen fel helytállni a harag és ellenkezés viharában. Akikhez eljutott az előttünk álló eseményekre figyelmeztető üzenet, azok ne üljenek nyugodtan, várva a közelgő viharra, megnyugtatta magukat, hogy az Úr majd betakarja hűségeseit a veszedelem napján. Ne semmittevés-sel, hanem munkával és tántoríthatatlan hittel várjuk Urunkat! (...) Míg az emberek alszanak, Sátán serényen ügyködik, hogy Isten népe ne kaphasson kegyelmet és igazságot. A vasárnapmozgalom útját a sötétben egyengetik. Vezetők elrejtik annak valódi célját, és sokan, akik csatlakoznak a mozgalomhoz, nem látják a rejtett áramlat irányát. Hitvallásuk értelmetlen és látszólag keresztényi, de amikor a mozgalom nyilvánosságra lép és „megszóla”, a sárkány lelkületét nyilvánítja ki. Kötelességünk megtenni minden tőlünk telhetőt, hogy elhárítsuk a fenyegető veszélyt... Kutassuk az Írásokat, hogy meg tudjuk indokolni hitünket! – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 452. o.

A vég közel. Lopva, észrevétlenül surran, hangtalan közeledik az éjszakában, akár a tolvaj. Bárcsak az Úr megadná, hogy ne aludjunk többé, mint mások, hanem józanon virrasszunk. Az igazság nemsokára dicsőségesen diadalmaskodik, s aki azt választja, hogy Isten munkatársa legyen, mind vele fog diadalt ülni. Az idő rövid, hamar eljön az éj, amikor senki sem munkálkodhat. A jelen igazság fényének örvendezők most siessenek, hogy hirdessék az igazságot. – *Bizonyságtételek*, 9. kötet, 135. o.

A megváltás nagy terve eredményeképpen a világ teljes mértékben visszakerül Isten kezébe. Mindaz, ami a bűn által elveszett, eredeti formájában áll helyre. Isten nemcsak az embert, hanem a földet is megváltja, hogy ez legyen örökkévaló lakhelye az engedelmeseknek. Sátán hatezer éve küzd azért, hogy a földet birtokában tartsa. Most mégis Istennek a föld teremtésénél kifejezett eredeti terve valósul meg. „De a magasságos egeknek szentjei veszik majd az országot, és bírják az országot örökké és örökkön örökké.” (Dn 7:18)

„Napkeletől fogva napnyugotig dicsértessék az Úr neve!” (Zsolt 113:3) „És az Úr lesz az egész földnek királya, e napon egy Úr lesz, és a neve is egy.” (Zak 14:9) A Szentírás mondja: „Uram! Örökké megmarad a te igéd a mennyben.” „Minden végzése tökéletes. Megingathatatlanok örökké és mindvégig” (Zsolt 119:89; 111:7–8) Azokat a szent törvényeket, amelyeket Sátán gyűlölt és igyekezett megsemmisíteni, a bűntelen világegyetem mindenütt megbecsüli. „Mert mint a föld megtermi csemetéjét, és mint a kert kisarjasztja veteményeit, akként sarjasztja ki az Úr Isten az igazságot és a dicsőséget minden nép előtt.” (Ésa 61:11). – *Pátriárkák és próféták*, 342. o.

Március 24., vasárnap – A Bárány menyegzői vacsorája

Krisztus követőinek is fényt kell árasztaniuk a sötét világban. A Szentlélek Isten Igéjéből fényt sugároz, és ez a világosság átforgalmazza annak életét, aki befogadja. A Szentlélek az emberi szívekbe plántálja az Ige elveit, és kialakítja bennük Isten tulajdonságait. Krisztus dicsősége fényének – Krisztus jellemének – vissza kell tükröződnie követőiben. Így dicsőítik meg Istent, és megvilágítják a Vőlegény házához, Isten városához, a Bárány menyegzői vacsorájához vezető utat.

A vőlegény éjféltor – a legsötétebb órában – jött. Krisztus is a föld történelmének legsötétebb szakában jön el. A Szentírás Noé és Lót korával szemlélteti azokat az állapotokat, amelyek Isten Fia eljövetele előtt a világban uralkodnak. A Szentírás megjövendöli, hogy abban az időben Sátán minden hatalmával és „a gonoszságnak minden csalárdságával” (2Thessz 2:9–10) fog dolgozni. Munkájáról félreérthetetlenül árulkodik a rohamosan fokozódó sötétség, az utolsó napok sokféle

tévelygése, eretneksége és csalása. Sátán nemcsak a világot ejti fogságba, de megtéveszti azokat az egyházakat is, amelyek Jézus Krisztus egyházának vallják magukat. A nagy hitehagyás olyan mélységessé fajul, mint az éjfél sötétsége; áthatolhatatlanná, mint a szőrzsák. Isten népe számára ez a próbák éjszakája, a könnyhullatás éjszakája, az igazságért való üldözés éjszakája lesz. De a sötét éjszakában felragyog Isten világossága. – *Krisztus példázatai*, 414. o.

Gazdagabb ruhát öltöttek rájuk, mint amelyet földön élő ember valaha is viselt. Olyan dicsőséges koronát nyertek, melyet emberi szem soha nem látott. A szenvedés, rágalmazás, nélkülözés, éhezés és sírás napjai véget értek. Ekkor hangos, tiszta és dallamos énekek törnek ki belőlük. A győzelem palmaágait lengetve így szólnak: „Az üdvösség a mi Istenünké, aki a királyiszékben ül, és a Bárányé!” (Jel 7:10) – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 430. o.

Az ember egyedüli reménysége Jézus Krisztus, aki feddhetetlenségének ruháját kínálta fel a szennyes ruhát levetni hajlandó bűnös ember számára. (...)

A tiszta és szent ruha nem azért készül, hogy az üdvözültek akkor öltsek magukra, amikor belépnek a szent városba. Aki majd bemegy a kapukon, már magán viseli Krisztus igazságának ruháját. (...)

Nem azért merülnek feledésbe a vétkek, hogy a jellemhibákra lepel kerüljön; ott nem lesz csupán félig megtisztított ruha, mivel az összes tiszta és foltnélküli lesz.

Ha Isten parancsolatai valamint a legfontosabb vezérelvek iránti engedelmes életet élünk, és bekapaszkodunk üdvösségünk reménységébe, Krisztusba, Isten az érdekünkben fog munkálkodni. Ez a hit általi megigazulás... Szorgalmas tanulmányozás által Isten parancsolatait gyakorlatba ültetve megnyílnak előttünk a mennyel való kommunikációs csatornák, és segítenek megkülönböztetnünk az igazságot a hamiságtól. Ezzel az engedelmességgel töltjük be Isten akaratát, az életünket pedig olyan feddhetetlenségi és tökéletességi szintre emeljük, amely Jézus Krisztus életében volt látható. – *Isten fiai és leányai*, 66. o.

Március 25., hétfő – Az Armageddon vége

Fontos tanulmányoznunk a hetedik pohár kitöltetésének eseményeit. A gonosz hatalmak nem mondanak le a harcról. Az armageddoni csatában azonban a Gondviselésnek fontos szerepe van. Amikor a földet betölti a Jelenések 18. fejezetében leírt angyal dicsősége, mind a jó, mind a gonosz vallási tényezők fölébrednek álmukból, és az élő Isten seregei kivonulnak a harctérre. – *Manuscript 175.*, 1899.

Krisztus első eljövetelekor alázattal és ismeretlenségben jelent meg. Szegényes élete tele volt szenvedéssel... A második eljövetelkor ez már nem így lesz. Az emberek nem egy csöcselék által körülvett fogolyként látják meg Őt, hanem mint a menny Királyát. Krisztus a saját, a mennyei Atyja és a szent angyalok dicsőségében jön el. Ezerszer ezer és tízezerszer tízezer angyal, Isten szépséges, diadalmas és tündöklő gyermekei fogják kísérni az útján. A töviskorona helyére a dicsőség koronája kerül. A régi bíborpalástot olyan hófehér ruha váltja fel, „amihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet” (Mk 9:3). Mellén és derekán ez a név olvasható: „Királyok királya és uraknak Ura”. – *Isten csodálatos kegyelme*, 358. o.

Nemsokára keleten megjelenik egy kicsiny fekete felhő. A távolból sötétnek látszó felhő körülvessi a Megváltót. Isten népe ebben a felhőben felismeri az Emberfiának jelét. Ünnepeyes csendben figyelik a föld felé közeledő, egyre fényesebb és dicsőségesebb felhőt, mígnem nagy fehér felhő lesz belőle, amely megemésztő dicsőségként fénylik. Felette a szövetség szivárványa ível. Jézus hatalmas győzőként lép elő. Most nem „fájdalmak férfja”-ként jön, hogy kiigya a szégyen és a szenvedés keserű poharát, hanem a menny és a föld győzteseként, az élők és holtak bírójaként, aki „hív és igaz”; aki „igazságosan ítél és hadakozik”. „És mennyei seregek követik... vala Őt” (Jel 19:11, 14). A királyt útján szent angyalok hatalmas, megszámlálhatatlan sokasága kíséri. Ajkukon dicsőítő ének, mennyei dallam hangzik. Az égen számtalan tündöklő alak látható – „tízezerszer tízezer és ezerszer ezer”. Emberi tollal nem lehet megrajzolni ezt a képet; az a tündöklés meghaladja az emberi képzeletet. „Dicsősége elborítja az eget, és dicséretével megtelik a föld. Ragyogása, mint a napé.” (Hab 3:3–4) – *A nagy küzdelem*, 640. o.

Elmélkedjünk az áldozatról, amely helyettünk hozott meg azért, hogy megszerezze számunkra a mennyei szövőszéken készült fehér ruhát. Ezáltal kaptunk meghívást a menyegzőre, és lett mindenkinek a rendelkezésére bocsátva a menyegzői ruha. A feddhetetlenség ruhája végtelen nagy áldozatba került, ezért tehát mennyire bánkódik a menny, amikor valaki saját ruháját viselve kér bebocsátást a menyegzőre! Ó, milyen gyalázatos magatartás ez Istennel szemben, hiszen semmibe veszi a golgotai áldozatot! – *That I May Know Him*, 264. o.

Március 26., kedd – A millennium

Amikor Krisztus eljön, a gonoszok eltöröltetnek a föld színéről – megemésztí Isten lehelete, elpusztítja őket dicsősége. A hűségesekeket pedig Krisztus beviszi Isten városába, és a föld teljesen kiürül...

Az egész föld pusztasággá lesz. Felszínén a földrengések során elpusztult városok és falvak romjai, gyökerestől kidöntött fák, tengerbe zuhant sziklaszirtek hevernek mindenütt, a hegyek helyét pedig már csak hatalmas tátongó kráterek jelzik.

Ez lesz Sátán és gonosz angyalainak lakhelye ezer éven át. Korlátozva lesz, csupán itt járhat-kelhet ezen az elpusztult bolygón, és szemlélheti az Isten törvénye elleni lázadásának következményeit. Ezer éven át „gyönyörködhet” az általa okozott átkok gyümölcseiben. Mivel nem hagyhatja el a földet, már nem áll jogában meglátogatni más bolygókat, megkísérteni és zavarni az el nem bukott lényeket. Ez idő alatt szörnyű szenvedéseket él majd át. Bukása óta folyamatosan gonosz hajlamait gyakorolta. Azonban, amikor tétlenségre lesz kárhóztatva, elgondolkozhat mindazon, amit bukása óta tett, és rettegéssel tekinthet a jövőbe, amikor majd az általa okozott összes gonoszságért el kell szenvednie a büntetést. – *The Faith I Live By*, 353. o.

Miután a szentek elváltak halhatatlanságba, és Jézussal együtt felvitettek, miután átvették hárfáikat, ruháikat és koronáikat, és bementek a szent városba, Jézussal együtt ítéletre ülnek össze. A könyvek felnyitattak – az Élet könyve és a Halál könyve. Az Élet könyve a szentek jócselekedeteit tartalmazza; a Halál könyve a gonoszok rossz cselekedeteit tartalmazza.

teit. E könyveket egybevetik a törvénykönyvvel, a Bibliával, és ennek értelmében ítéletnek meg az emberek. A szentek Jézussal egyetemben mondják ki a halott gonoszok felett az ítéletet. „Lásd – szólt az angyal – a szentek Jézussal együtt ítéletet ülnek a gonoszok felett, és megítélik azokat cselekedeteik szerint, és az a büntetés, amely a gonoszokra az ítélet végrehajtásakor vár, a nevük mögé vezetetik be a könyvbe.” Láttam, hogy ezt a munkát a szentek Jézussal együtt az ezer év folyamán a szent városban végezték, még mielőtt az a földre szállott. Az ezer év végén Jézus angyalaival és szentjeivel együtt elhagyja a szent várost, s mialatt alájön velük a földre, az istentelen halottak feltámadnak; azok is, akik Őt általszegezték, és jajgatnak, jajveszékelnék a cselekedeteik felett, midőn meglátják az Emberfiát dicsőségének teljességében az angyalok és a szentek seregétől kísérve. – *Tapasztalatok és látomások*, 52. o.

Március 27., szerda – „Új eget és új földet”

A tenger elválasztja a barátokat. Akadályt képez köztünk és szeretteink között. Érintkezésünket elválasztja a széles, feneketlen óceán. Az új földön nem lesz több tenger...

A természet túlaradó szépségében dicsérettel és imádatlal hódol Istennek. A világ a menny fényében fog fürödni. Az évek örömmel telve telnek majd. A hold fénye olyan lesz, mint a napé, a nap ragyogása pedig a mainak hétszerese. A szépség fölött a hajnalcsillagok örvendeznek, és Isten fiai vigadoznak majd. Krisztus Istennel együtt mondja: „Nem lesz többé bűn, és halál sem lesz”. – *A Te Igéd igazság*, 7. kötet, 988. o.

Az istentelenek sohasem szentségtelenítik meg az új földet. Tűz száll alá Istentől, amely nem hagy belőlük sem gyökeret, sem ágat. Sátán a gyökér, követői pedig az ágak.

Ugyanaz a tűz, amely a bűnösöket megsemmisíti, a földet is megtisztítja. A megroppant, letarolt hegyek megolvadnak az izzó hőségtől, a légkör és az egész föld megemésztődik. Megnyílik előttünk dicső és szépséges örökségünk, örököljük az egész újjá tett földet.

„Láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt” (Jel 21:1). A tűz, amely a gonoszokat megemészti, megtisztítja a földet.

Elsöpri az átok minden nyomát. Nincs örökké égő pokol, amely a megváltottakat a bűn félelmetes következményeire emlékeztetné. – *Mara-natha*, 351. o.

A mennyei világban, a megváltottak otthonában nem lesz fájdalom, könny, halotti menet, gyászszalag. „Egyetlen lakója sem mondja: beteg vagyok – a nép, mely lakja, elnyeri bűnei bocsánatát.” (Ésa 33:24) A boldogság gazdag árja ömlik majd, és az örökkévalóság tovahömpölygésével egyre mélyül.

Még mindig a földi tevékenységek árnyai és kavarodása közepette járunk. Mélységesen gondolkozunk el az eljövendő áldott életről. Hitünk hatoljon át a sötétség minden felhőjén, és szemléljük Öt, aki meghalt a világ bűneiért. Megnyitotta a paradicsom kapuit mindenki előtt, aki befogadja, és hisz benne. Ezeknek erőt ad, hogy Isten fiaivá és leányaivá váljanak. A nagy fájdalmat okozó szenvedések váljanak felvilágosító leckékké, amelyek megtanítanak arra, hogy előre törjünk Krisztusban magas hivatásunk jutalma után! Bátorítson minket a gondolat, hogy Krisztus nemsokára eljön. Örvendeztesse szívünket ez a gondolat. „Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljő, és nem késik.” (Zsid 10:37) Áldott a szolga, aki, mikor Ura eljön, ébren lesz! – *Bizonyságtételek*, 9. kötet, 286. o.

Március 28., csütörtök – Az új Jeruzsálem

A vőlegény – e kép szerint – a menyegző előtt jön. A menyegző azt a jelenetet szimbolizálja, amikor Krisztus átveszi országát. A szent várost, az új Jeruzsálemet, amely Isten országának fővárosa és jelképe, az angyal „menyasszony”-nak, „a Bárány feleségé”-nek nevezi. Az angyal ezt mondja Jánosnak: „Jer, megmutatom néked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.” „Elvive engem lélekben” – mondja a próféta –, „és megmutatá nékem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely Istentől szállott alá a mennyből.” (Jel 21:9–10) – *A nagy küzdelem*, 426. o.

Isten városában nem lesz éjszaka. Senkinek sem lesz szüksége pihenésre, és azt nem is kívánják majd. Isten akaratának cselekvésében és az

Ő nevének dicséretében nem fáradnak el. A reggel frissességét mindig érezni fogják, és annak beveződésétől örökké távol állnak majd. „És nem lesz szükségük szövétnekre és napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg őket.” (Jel 22:5) A nap fényességét olyan ragyogás teszi feleslegessé, amely nem okoz fájdalmas szemkáprázást, mégis mérhetetlenül felülmúlja azt. Istennek és a Báránynak dicsősége elárasztja a szent várost el nem halványuló fényességével. A megváltottak az örökké tartó nappalnak fényességében járnak.

„Templomot nem láttam abban, mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma és a Bárány.” (Jel 21:22) Isten népe nyilvános társalgást folytathat az Atyával és Fiával. Isten képét most mintegy tükörből visszatükröződve látjuk a természet művein és az emberekkel való eljárásán keresztül, akkor azonban színről színre fogjuk látni, ködfátyol nélkül. Jelenlétében állunk, és szemlélhetjük arcának dicsőségét. – *A megváltás története*, 431–432. o.

Messze terjedő síkságok, szép dombok váltakoznak, és mögöttük Isten magas hegyei emelkednek. Isten népe, amely oly sokáig volt zárandok és vándor, otthont talál a békés síkságokon, az élő folyamok mellett.

„Népem biztonságban lakozik, biztonság sátraiban, gondtalan nyugalomban.” (Ésa 32:18)

A megváltottak az új földön olyan foglalkozást és örömeket találnak, amelyek Ádámnak és Évának is boldogságot jelentettek kezdetben. Az édeni életet fogják élni a kertekben és a mezőkön. „Házakat építenek és bennök lakoznak, és szőlőket plántálnak, és eszik azok gyümölcsét.” (Ésa 65:21) (...)

A fáradtak és megterheltek, akik megharcolták a hit nemes harcát, dicső nyugalmat találnak majd a mennyben, mert megkapják a fiatal-ság életerejét és a halhatatlanságot, s többé nem kell küzdeniük a bűn és Sátán ellen. – *Az én életem ma*, 358. o.

Március 29., péntek – További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „A föld pusztulása” valamint „A küzdelem véget ér” című fejezetek.